ابعاد تازه از فاجعه واژگونی اتوبوس تیم آکادمی سحر

گِل مالی!

گزارش یک

فائزه زمانی
خبرنگار

بامداد جمعه غفلت مسئولین تیم آکادمی سحر، کابوسی تلخ برای دختران بسکتبالیست شد. سفری که قرار بود آنها را به تهران برساند، در نهایت با واژگونی اتوبوس همراه شد. حالا چند روز از آن اتفاق گذشته، تعدادی از مصدومان همچنان درگیر جراحی و مراحل درمان هستند و خانواده‌ها با نگرانی چشم‌انتظار بهبودی فرزندان‌شان مانده‌اند. اما فارغ از تصمیمات قبل از سفر، مسئولیت عوامل حادثه و رفتارهای پس از آن، شدت جراحات و ابهام در آینده ورزشی بعضی بازیکنان و هزینه‌های سرسام‌آور درمان است که حالا اهمیت دارد.

تلاش‌ها برای نجات پای مهرمند و صورت نبی‌پور

از میان ۱۸ عضو تیم، ۸ نفر دچار مصدومیت شدند که وضعیت تعدادی از آنها به‌مراتب جدی‌تر از سایرین است. بخشی از مصدومان پس از دریافت خدمات درمانی اولیه در بیمارستان‌های اهواز به تهران منتقل شدند، اما تعدادی دیگر به‌دلیل شرایط جسمانی نامساعد همچنان امکان جابه‌جایی نداشتند و در اهواز تحت درمان باقی ماندند. در این میان وضعیت پریا مهرمند بازیکن جوان آکادمی سحر از همه نگران‌کننده‌تر است. شدت آسیب‌دیدگی او به‌حدی بوده که پس از ۲ عمل جراحی در اهواز، برای ادامه روند درمان به بیمارستان نیکان تهران انتقال پیدا کرده است. حالا کمیسیون پزشکی با حضور سهراب کیهانی و غلامرضا نوروزی مسئول بررسی پرونده درمانی او شده‌اند تا درباره مراحل بعدی جراحی و اقدامات ضروری تصمیم‌گیری کند. شرایط پای مهرمند در روزهای اول بسیار بحرانی بود و حتی نگرانی‌هایی جدی درباره قطع عضو وجود داشت؛ خطری که خوشبختانه با اقدامات درمانی از میان رفته است.

ثنا نبی‌پور هم یکی دیگر از مصدومان این تصادف است که به‌دلیل آسیب‌های واردشده به صورت، روز گذشته تحت عمل جراحی ترمیمی و زیبایی با نظارت دکتر تبریزی قرار گرفت. جراحی که هزینه قابل توجهی به خانواده او تحمیل کرده و حالا تأمین مخارج ادامه درمان به یکی از دغدغه‌های جدی خانواده‌های مصدومان این حادثه تبدیل شده است.

از سوی دیگر، آراد اکبری، فرزند سرمربی تیم نیز همچنان در بخش مراقبت‌های ویژه یکی از بیمارستان‌های اهواز بستری است و شرایط جسمانی او اجازه انتقال به تهران را نداده است. بنابراین اگرچه از بهبود وضعیت عمومی بسیاری از مصدومان خبرهای امیدوارکننده‌ای به گوش می‌رسد، اما پرونده درمانی اعضای تیم هنوز بسته نشده و برخی از خانواده‌ها همچنان روزهای دشواری را سپری می‌کنند.

> باتوجه به برخورداری ورزشکاران از بیمه ورزشی و ورود وزارت ورزش، بخشی از هزینه‌ها از سوی فدراسیون پزشکی ورزشی پرداخت می‌شود

چه کسی هزینه این فاجعه را می‌دهد؟

با گذشت چند روز از حادثه، موضوع هزینه‌های درمان به یکی از مهم‌ترین پرسش‌های این پرونده تبدیل شده است. جراحی‌های سنگین، بستری طولانی‌مدت و ادامه روند درمان مصدومان، مخارجی به همراه داشته که بی‌شک مخارج زیادی را به همراه داشته است. بویژه آنکه هزینه درمان مهرمند و جراحی ترمیمی نبی‌پور فراتر از هزینه‌های معمول بیمارستانی بوده است. پس از دستور مستقیم احمد دنیامالی وزیر ورزش برای ورود به پرونده و پیگیری وضعیت مصدومان، هزینه‌های درمان اعضای تیم در بیمارستان‌های اهواز از سوی اداره کل ورزش و جوانان و فدراسیون پزشکی ورزشی استان خوزستان تقبل شده است. ولی این حمایت تنها بخشی از هزینه‌های تحمیل‌شده را پوشش می‌دهد و جراحی‌های تخصصی در تهران، صورت‌حساب جداگانه‌ای روی دست خانواده‌ها و مسئولان گذاشته است. طبق پیگیری‌ها هزینه‌های درمان پریا مهرمند قرار است از سوی فدراسیون بسکتبال تأمین شود و معزی‌فر، دبیر این فدراسیون هم اعلام کرده که در صورت نیاز شخصاً برای پرداخت هزینه‌های درمان او اقدام خواهد کرد. خانواده ثنا نبی‌پور هم تاکنون با پرداخت ۵۰۰میلیون تومان مقدمات جراحی صورت او را فراهم کرده‌اند و قرار است پدر این بازیکن در روزهای آینده پیگیر تأمین هزینه‌های بعدی باشد. معزی‌فر در توضیح آخرین وضعیت پرداخت هزینه‌ها این‌طور می‌گوید: «برای درمان مهرمند هیچ محدودیت مالی وجود ندارد و حتی در صورت نیاز، امکان اعزام او به خارج از کشور برای ادامه معالجات فراهم خواهد شد. باتوجه به برخورداری ورزشکاران از بیمه ورزشی و ورود وزارت ورزش، بخشی از هزینه‌ها از سوی فدراسیون پزشکی ورزشی پرداخت می‌شود.»

از سوی دیگر، احتمالاً بخش زیادی از هزینه‌ها برعهده شرکت حمل و نقلی است که اتوبوس متعلق به آن است. البته میزان تعهد هریک از این مجموعه‌ها و سهم دقیق آنها از هزینه‌های نهایی موضوعی است که در آینده مشخص خواهد شد.







مالیدن گل روی لوگوی اتوبوس

اما یکی از عجیب‌ترین بخش‌های ماجرای واژگونی اتوبوس، اتفاقاتی است که به گفته اعضای تیم پس از تصادف رخ داده است. براساس روایت بازیکنان، تعدادی از رانندگان اتوبوس پس از واژگونی تلاش کرده‌اند با مالیدن گل روی نام‌ونشان وسیله نقلیه، هویت شرکت مالک آن مشخص نشود. همچنین گفته می‌شود آنها مانع تصویربرداری بازیکنان از اتوبوس شده‌اند. با این حال، مستندات موجود و پیگیری‌های انجام‌شده نشان می‌دهد اتوبوس حادثه‌دیده متعلق به یک شرکت شناخته‌شده بوده است. حالا باید مشخص شود این شرکت چه مسئولیتی در قبال حادثه دارد.

تهدید بازیکنان به سکوت

در این میان، شاید مهم‌ترین بخش ماجرا به تصمیمی برگردد که اصلاً نباید گرفته می‌شد. بعد از لغو بلیت قطار تیم، به‌جای آنکه برای بازگشت ورزشکاران فکر دیگری شود، تصمیم بر این شد که تیم در ساعات پایانی شب با اتوبوس راهی تهران شود. تصمیمی که ظاهراً با هدف جلوگیری از تحمیل هزینه‌های بیشتر از جمله هزینه‌های اقامت و هتل، گرفته شده است. اگر این روایت درست باشد، بی‌شک بی‌کفایتی مسئولان تیم آکادمی سحر نمایان می‌شود.

اما تلخ‌ترین قسمت ماجرا شاید به روزهای پس از حادثه مربوط باشد؛ جایی که انتظار می‌رفت تمام توان مجموعه آکادمی سحر صرف حمایت از بازیکنان و خانواده‌های آنها شود اما طبق اظهارات برخی بازیکنان، سحر آغنده سرمربی تیم با تعدادی از ورزشکارانی که اخیراً درباره جزئیات حادثه مصاحبه کرده‌اند تماس گرفته و با بیان جملاتی از جمله «شما که اتفاقی برایتان نیفتاده»، آنها را تهدید به سکوت کرده است.

حالا آکادمی سحر با پرونده‌ای روبه‌روست که ابعاد آن بسیار فراتر از یک تصادف جاده‌ای است. ۸ ورزشکار مصدوم، جراحی‌های سنگین، هزینه‌های چندصد میلیونی، ابهام درباره مسئولیت شرکت حمل‌ونقل و روایت‌هایی نگران‌کننده از رفتار با بازیکنان بعد از حادثه؛ مجموعه‌ای است که نمی‌توان با چند وعده حمایتی آن‌را به فراموشی سپرد. مهم‌تر از همه، باید مشخص شود چه کسی مسبب اصلی به خطر انداختن جان این دختران است. بازگشت سلامت مصدومان اولویت اول است، اما این پرونده بدون پاسخگویی و روشن شدن تمام ابعاد حادثه نباید به بایگانی سپرده شود.

بازگشت تیم ملی وزنه‌برداری به خانه در غیاب مسئولان

تلاش برای تحقق اهدافی که در چین عملی نشد



رضا عباسپور
خبرنگار

پرونده رقابت‌های جهانی وزنه‌برداری در سال ۲۰۲۶ که به میزبانی شهر نینگبو چین برگزار شد با قهرمانی کره شمالی و سومی تیم ملی وزنه‌برداری مردان ایران بسته شد. این درحالی بود که نمایندگان وزنه‌برداری ایران به‌عنوان مدافع عنوان قهرمانی سال گذشته(۲۰۲۵ نروژ) راهی چین شده بودند تا ضمن دفاع از مقام قهرمانی، عنوان قوی‌ترین مرد وزنه‌برداری جهان را نیز تصاحب کنند. اما هیچ‌یک از این دو هدفگذاری برای کاروان وزنه‌برداری ایران در چین محقق نشد تا ملی‌پوشان کشورمان تنها با کسب یک نشان طلای دوضرب دنیا در فوق‌سنگین، ۳ نشان نقره و ۴ برنز جهانی و عنوان سومی دنیا به کشور بازگردند.

حضور کمرنگ مسئولان در مراسم استقبال

کاروان وزنه‌برداری ایران که در رقابت‌های ۲۰۲۶ قهرمانی جهان با ترکیب کامل در بخش مردان و یک نماینده در بخش بانوان راهی کشور چین محل برگزاری این دوره از مسابقات جهانی شده بود، روز گذشته به کشور بازگشت. این تیم که سال گذشته موفق شده بود از سکوی قهرمانی جهان در کشور نروژ بالا رفته و به‌عنوان مدافع قهرمانی راهی رقابت‌های جهانی ۲۰۲۶ چین شود، در این دوره از مسابقات برخلاف آنچه که تصمیم‌سازان این فدراسیون و کادرفنی تیم ملی وزنه‌برداری پیش‌بینی کرده و وعده داده بودند، نتوانست از عنوان قهرمانی خود در سال ۲۰۲۶ دفاع کند. کره‌شمالی و چین با درو کردن مدال‌های طلای مجموع دنیا در اغلب اوزان، ضمن ربودن گوی و میدان از وزنه‌برداران ملی‌پوش کشورمان عناوین قهرمانی و نایب‌قهرمانی جهان در بخش مردان را کسب کرده و نهایتاً ما با کسب عنوان سومی جهان نتوانستیم اهدافی که ترسیم کرده بودیم را محقق کنیم. سوای هدفگذاری برای تکرار قهرمانی تیمی، وزنه‌برداری روی بازگرداندن عنوان قوی‌ترین مرد دنیا در رقابت دسته فوق‌سنگین حساب ویژه‌ای باز کرده بود تا علی داودی یا علیرضا یوسفی دو نماینده شایسته وزنه‌برداری ایران در این رویداد بتوانند با کنار زدن رقبای فوق‌سنگین ضمن کسب مدال طلای مجموع جهان، عنوان قوی‌ترین مرد دنیا را نیز پس از ۱۴سال دوباره به ایران بازگردانند. اما این اتفاق مهم و خوشایند نیز برای ما رخ نداد تا کاروان ایران در جهانی نینگبو نتواند به اهدافی که ترسیم کرده بود دست یابد. به هر روی روز گذشته کاروان وزنه‌برداری ایران با جام سومی رقابت‌های جهانی ۲۰۲۶ به تهران بازگشت. اما برخلاف شوروشوقی که مسئولان ورزش قبل از اعزام این تیم برای کسب مدال‌های خوشرنگ و سکوی قهرمانی جهان داشتند، جز تعدادی از اعضای خانواده وزنه‌برداران و برخی اهالی وزنه‌برداری خبری از مسئولان ورزش یا کمیته ملی المپیک برای استقبال از ورزشکاران و کادرهای فنی مردان و زنان در فرودگاه امام خمینی(ره) نبود! احتمالاً نتیجه و عملکرد نه‌چندان مطلوبی که وزنه‌برداری در جهانی نینگبو دشت کرد، در عدم حضور مسئولان ورزش در مراسم استقبال بی‌تأثیر نبود. به هر روی تیم ملی وزنه‌برداری با نتایجی که در جهانی دشت کرده است به خانه برگشت و طبق اعلام بهداد سلیمی سرمربی تیم ملی، دور جدید تمرینات وزنه‌برداران قرار است از روز ۲۹ آبان در تهران آغاز شود. اردوی جدیدی که قطعاً محور اصلی آن برنامه‌ریزی دوباره برای تحقق اهدافی است که در جهانی ۲۰۲۶ چین عملیاتی نشد.

با اردوی دوماهه نمی‌توان نتیجه گرفت

احدی: فدراسیون بوکس نه برنامه دارد، نه پول غذا

«پول غذا نداریم، اگر اردو می‌خواهید باید از جیب خودتان هزینه کنید!» این پاسخ رئیس فدراسیون بوکس به درخواست سرمربی تیم نوجوانان برای برگزاری اردو است؛ تیمی که باید خود را برای مسابقات قهرمانی آسیا آماده کند، اما ماه‌هاست حتی یک برنامه تمرینی منظم ندارد. اکبر احدی در گفت‌وگو با ایران ورزشی از پشت پرده بی‌توجهی به تیم‌های پایه، حواشی کادرفنی و البته عملکرد تیم ملی در بازی‌های آسیایی ناگویا می‌گوید.

چه خبر از تیم نوجوانان، دلیل تعطیلی طولانی مدت اردوها چیست؟

تیم نوجوانان بعداز مسابقات قهرمانی آسیا هیچ اردو و برنامه‌ریزی از جانب فدراسیون نداشته است؛ آن هم در شرایطی که اوایل سال جدید مسابقات قهرمانی آسیا را در پیش داریم. به شخصه چندماه قبل با رئیس فدراسیون صحبت کردم اما جواب قانع‌کننده‌ای نگرفتم و در جواب من اینطور گفت که فدراسیون فعلاً برنامه‌ای برای تیم نوجوانان ندارد و هدف فقط بازی‌های آسیایی ناگویا و مسابقات جوانان جهان است، او گفت پول غذا ندارند و اگر قرار به برگزاری اردو باشد باید هزینه‌ها را خودمان از جیب تأمین کنیم.

با این روند امیدی به تکرار نتایج خوب گذشته در مسابقات پیش‌رو هست؟

چندروز پیش عبدالملکی یکی از مربیان تیم که بیشتر کارها را انجام می‌دهد با دبیر فدراسیون جلسه‌ای درباره برنامه فدراسیون داشته که قرار شده ایشان با رئیس فدراسیون صحبت کند و پیگیر این موضوع شود. طبیعتاً با این روند نتیجه گرفتن در مسابقات پیش‌روی قهرمانی آسیا سخت است چراکه هرچقدر پول بدهی همان‌قدر آش می‌خوری. نمی‌شود با یکی دو ماه اردو، تیم را به مسابقات اعزام کرد و طبیعتاً نتیجه خوبی رقم نمی‌خورد. اگر قبلاً با چنین شرایطی نتیجه گرفته می‌شد به‌خاطر تعصب و غیرت بوکسورها و داشته‌های خودشان بود. اگر دنبال نتیجه خوب و پشتوانه‌سازی برای تیم ملی بزرگسالان هستیم، باید برنامه‌ریزی مدون و شرایط تمرینی خوبی وجود داشته باشد.

چرا به یکباره نگاه حمایتی فدراسیون از تیم‌های پایه از بین رفت؟

در دو سال گذشته برنامه‌های خوبی برای تیم‌های پایه وجود داشت اما الان چند وقت است که مسئولان تغییر رویه داده و اصلاً برنامه‌ریزی وجود ندارد. دلیلش هم فشردگی مسابقات، کمبود منابع مالی و مهم‌تر از هر چیز بی‌برنامگی فدراسیون است.

صحبت‌هایی مطرح بود که شما اولین دختر المپیکی ایران در رینگ داکار را هدایت خواهید کرد، پس چرا اعزام نشدید؟

قرار بود به‌عنوان سرپرست با دختر المپیکی اعزام شوم اما گویا وزارت ورزش یا کمیته ملی المپیک موافقت نکرده است. در مسابقات قبلی که بانوان اعزام شدند مرد هم همراه آنها بود اما این‌بار با این موضوع مخالفت شد و نرفتم.

اخیراً زمزمه‌هایی مبنی بر انتخاب شما به‌عنوان سرمربی تیم بزرگسالان مطرح شده بود.

صحبتی با من انجام نشده بود اما از عده‌ای شنیدم که قرار بوده این اتفاق بیفتد. ظاهراً حسینی با این موضوع موافق نکرده و در جلسه با قهرمانان بوکس، مخالفت خود را اعلام کرده است.

به هرحال امیری سرمربی فعلی تیم رفیق گرمابه و گلستان اوست.

بله (با خنده).

واقعا تک‌برنز ایران در ناگویا، این همه جشن و پایکوبی داشت؟

بوکس ایران در بازی‌های آسیایی دوحه طلا و برنز داشته، در گوانگجو و اینچئون هم مدال داشته است. اکثر مدال‌های ما در اوزان ۸۱، ۹۱ و مثبت ۹۱کیلوگرم بوده اما در جاکارتا اوزان بالا که تیم ما شانس مدال داشت حذف شد و همین باعث عدم نتیجه‌گیری شد. در هانگ‌ژو هم تیم ملی ناکام بود و همین شد که ۱۲سال در بازی‌های آسیایی به مدال نرسیدیم. بوکس ایران کارنامه خوبی در ادوار این رقابت‌ها دارد و حالا یک برنز نتیجه خوب و قابل توجیهی برای تیم ملی نیست؛ آن هم تیمی که سال‌ها در جمع مدعیان آسیا بوده و به گفته خودشان ۴بوکسور شاخص یعنی شه‌بخش، حبیبی‌نژاد، اسماعیلی و کاظمی در ترکیب تیم‌شان حضور داشته است. قهرمانان خوبی راهی این مسابقات شده بودند و حداقل باید دو نفر از بوکسورهای ما راهی فینال می‌شدند که متأسفانه این اتفاق نیفتاد.



خبر

معرفی ترکیب فولاد سیرجان برای لیگ آسیای مرکزی

رقابت‌های والیبال لیگ مردان آسیای مرکزی (قهرمانی باشگاه‌ها) از ۲۴ آبان تا یکم آذرماه به میزبانی شهر بوبانشور کشور هند برگزار خواهد شد. تیم فولاد سیرجان ایرانیان به‌عنوان نماینده والیبال ایران با ۱۴بازیکن در این رقابت‌ها شرکت می‌کند و کاروان این تیم ساعت ۱۶ دیروز (سه‌شنبه ۱۹آبان) از فرودگاه امام خمینی (ره) راهی هند شد. بهروز عطایی سرمربی تیم فولاد سیرجان فهرست بازیکنان اعزامی این تیم به لیگ مردان آسیای مرکزی را اعلام کرد. بر این اساس علی رمضانی، اشکان حق‌دوست، علی حاجی‌پور، ابوالفضل پاشاامیری، امین خواجه‌خلیلی، اسماعیل مسافر، سینا نیکپور ، عرفان جلالی‌نژاد، محمد ولی‌زاده، امیرحسین توخته، علی شفیعی، رضا محمودآبادی، مهران توانا و رسول شهسواری در ترکیب این تیم حضور دارند. تیم فولاد سیرجان ایرانیان نایب‌قهرمان آسیا ۲۰۲۶ در رقابت‌های قهرمانی باشگاه‌های جهان ۲۰۲۶ که از ۲۴ تا ۳۰آذرماه سال جاری در لهستان برگزار می‌شود، شرکت خواهد کرد و حضور در رقابت‌های هند می تواند دیدارهای تدارکاتی مناسبی برای این تیم برای حضور شایسته در رقابت‌های جهانی باشد.

دوازدهمی علیدوستی در داکار

نماینده دوومیدانی ایران در ماده ۲هزار متر با مانع بازی‌های المپیک جوانان داکار با ثبت زمان ۶دقیقه و ۲۶ثانیه و ۶۰صدم ثانیه در جایگاه دوازدهم قرار گرفت. محمد علیدوستی شهرکی نماینده دوومیدانی ایران در ماده ۲هزار متر با مانع بازی‌های المپیک جوانان داکار با ثبت زمان ۶دقیقه و ۲۶ثانیه و ۶۰صدم ثانیه به کار خود پایان داد و در میان ۱۳شرکت‌کننده این رقابت در جایگاه دوازدهم ایستاد. در این رقابت دونده اتیوپی با ثبت زمان ۵دقیقه و ۲۹ثانیه و ۳۰صدم ثانیه عنوان نخست را از آن خود کرد.

حضور راننده ایرانی در مسابقات جهانی

فهیم‌رضا کیخسروی از سوی فدراسیون جهانی اتومبیلرانی (FIA) برای حضور در مسابقات جهانی بین‌قاره‌ای دریفت انتخاب شد. فدراسیون جهانی اتومبیلرانی (FIA) باتوجه به سوابق و عملکرد قبلی فهیم‌رضا کیخسروی، وی را برای حضور در رقابت‌های جهانی دریفت برگزید. این مسابقات با حضور ۵۰راننده برتر دنیا، از ۲۲ تا ۲۴آبان در شهر سرس یونان برگزار خواهد شد. کیخسروی در این رقابت‌ها با خودروی نیسان سیلویا S13 مجهز به موتور JZ2 به‌مصاف رقبای بین‌المللی خود خواهد رفت و نماینده ایران در این رویداد جهانی خواهد بود.

یادداشت

حسین رضازاده
نایب‌رئیس فدراسیون وزنه‌برداری

فرمول صید طلای مجموع فوق‌سنگین

رقابت‌های جهانی وزنه‌برداری بزرگسالان برای ما اگرچه با عنوان سومی تمام شد، اما هدفگذاری مسئولان وزنه‌برداری و کادرفنی تکرار قهرمانی سال ۲۰۲۵ و کسب مدال طلای مجموع فوق‌سنگین جهان بود که در پیکارهای جهانی ۲۰۲۶ چین به نام ما سند نخورد. اگرچه بچه‌های وزنه‌برداری برای کسب بهترین نتیجه در این رقابت‌ها تلاش کردند، اما تک‌تک وزنه‌برداران، خصوصاً فوق‌سنگین‌های ما برای دستیابی به مدال طلای مجموع باید با تمرکز بر افزایش رکورد خود در یکضرب و دوضرب المپیکی تمرین کنند. مسابقات جهانی همیشه در رشته‌های رکوردی بسیار سنگین و میلیمتری است و در نینگبو هم شاهد رقابت‌هایی نزدیک در وزن‌های مختلف بودیم. اما نیمی از وزنه‌برداران اعزامی ما به این دوره از رقابت‌ها موفق شدند، ۸مدال برای ما کسب کنند که این اتفاق ایده‌آل نیست، اما در بالاترین سطح مسابقات عملکرد بدی هم به‌نظر نمی‌رسد. هدفگذاری ما تکرار قهرمانی و ایستادن روی سکوی طلایی دسته فوق‌سنگین بود. اما سطح مسابقات و رکوردهای وزنه‌برداران این‌قدر بالا بود که ما نتوانستیم این دو هدف خود را در جهانی چین محقق کنیم. در سنگین‌وزن دو نماینده داشتیم که هر دو از وزنه‌برداران عنوان‌دار بودند و رقابت نزدیکی با حریفان عراقی و ارمنی داشتند. علی داودی و علیرضا یوسفی عملکرد خوبی داشتند و موفق به کسب مدال هم شدند. اما اگر داودی وزنه ۲۶۱کیلوگرمی را در دوضرب مهار می‌کرد، می‌توانستیم طلای مجموع و عنوان قوی‌ترین مرد وزنه‌برداری دنیا را هم کسب کنیم. من خودم وزنه‌بردار فوق‌سنگین بودم و سال‌ها زیر وزنه‌های سنگین رفتم. به همین دلیل معتقدم یوسفی توانایی مهار وزنه‌های سنگین‌تر از آنچه که در حرکت دوضرب جهانی چین ثبت کرد را هم دارد. ولی با این حال، لازم است خودش و کادرفنی روی حرکت یکضرب هم کار کنند تا ضمن ارتقای رکورد او در یکضرب و بهتر شدن تکنیکش در این حرکت، رکورد مجموع دنیا را افزایش داده و ما بار دیگر صاحب عنوان قوی‌ترین مرد وزنه‌برداری دنیا شویم. چراکه در بازی‌های آسیایی و به‌خصوص المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس چیزی که اهمیت و اولویت دارد، رکورد مجموع وزنه‌برداران است که برای آنها تعیین‌کننده خواهد بود و رنگ و مرغوبیت مدال‌شان را تعیین می‌کند. به همین دلیل فکر می‌کنم هم داودی و هم یوسفی باید به‌دنبال افزایش رکوردهایشان در یکضرب و دوضرب باشند، اگر می‌خواهیم در المپیک ۲۰۲۸ صاحب مدال طلا شویم. البته در سایر اوزان نیز باید شرایط و نگاه وزنه‌برداران برای قهرمانی و طلایی شدن همین باشد. بالاخره رقبا سخت مشغول تلاش و افزایش رکوردهای خود هستند. ما نیز به همین دلیل باید بیشتر روی افزایش توانمندی خود تمرکز کنیم.